

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2013/C 166/03	Euron kurssi	6
---------------	--------------------	---

V *Ilmoitukset*

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2013/C 166/04	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.6951 – Bain Capital/FTE) – Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	7
---------------	--	---

MUUT SÄÄDÖKSET

Euroopan komissio

2013/C 166/05	Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hakemuksen julkaiseminen	8
---------------	--	---

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

**Komission tiedonanto syyskuun 2013 osakaudella tietyissä Euroopan unionin riisialan tuotteille
avaamissa kiintiöissä käytettävissä olevasta määrästä**

(2013/C 166/01)

Komission asetuksella (EU) N:o 1274/2009 avataan merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta (MMA) ⁽¹⁾ peräisin olevan riisin tuontitariffikiintiöitä. Toukokuun 2013 ensimmäisten seitsemän päivän aikana kiintiöissä, joiden järjestysnumerot ovat 09.4189 ja 09.4190, ei ole jätetty yhtään tuontitodistushakemusta.

Komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ 7 artiklan 4 kohdan toisen virkkeen mukaisesti määrät, joista ei ole jätetty hakemuksia, lisätään jaettavaksi uudelleen seuraavalla osakaudella.

Komission asetuksen (EU) N:o 1274/2009 1 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti komissio ilmoittaa seuraavalla osakaudella käytettävissä olevat määrät ennen tietyn osakauden viimeisen kuukauden 25. päivää.

Asetuksessa (EU) N:o 1274/2009 tarkoitetuissa kiintiöissä, joiden järjestysnumerot ovat 09.4189 ja 09.4190, syyskuun 2013 osakaudella käytettävissä oleva kokonaismäärä vahvistetaan tämän tiedonannon liitteessä.

⁽¹⁾ EUVL L 344, 23.12.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.

LIITE

Seuraavalla osakaudella käytettävissä olevat määrät asetuksen (EU) N:o 1274/2009 mukaisesti

Alkuperä	Järjestysnumero	Toukokuun 2013 osakautta koskevat tuontitodistushakemukset	Syyskuun 2013 osakaudella käytettävissä oleva kokonaismäärä (kg)
Alankomaiden Antillit ja Aruba	09.4189	⁽¹⁾	25 000 000
Vähiten kehittyneet MMA:t	09.4190	⁽¹⁾	10 000 000

⁽¹⁾ Ei jakokerrointa tälle osakaudelle: komissiolle ei ole toimitettu todistushakemuksia.

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 17 päivänä toukokuuta 2013,

ehdotuksesta direktiiviksi rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen ja ehdotuksesta asetukseksi tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana

(CON/2013/32)

(2013/C 166/02)

Johdanto ja oikeusperusta

Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 27 päivänä helmikuuta 2013 Euroopan unionin neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen (jäljempänä 'ehdotettu direktiivi')⁽¹⁾. EKP vastaanotti 28 päivänä helmikuuta 2013 Euroopan unionin neuvostolta toisen pyynnön antaa lausunto; kyseinen pyyntö koski ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana (jäljempänä 'ehdotettu asetusta')⁽²⁾ (jäljempänä yhdessä 'ehdotetut unionin säädökset'). Lisäksi EKP vastaanotti Euroopan parlamentilta pyynnöt antaa lausunto ehdotetuista unionin säädöksistä; se sai 2 päivänä huhtikuuta 2013 ehdotettua direktiiviä koskevan pyynnön ja 3 päivänä huhtikuuta 2013 ehdotettua asetusta koskevan pyynnön.

EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 4 kohtaan ja 282 artiklan 5 kohtaan, koska ehdotetut unionin säädökset sisältävät EKP:n toimivaltuuksiin kuuluvia säännöksiä. Lisäksi EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu perustamissopimuksen 127 artiklan 2 ja 5 kohtaan ja 128 artiklan 1 kohtaan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 16–18 artiklaan ja 21–23 artiklaan, sillä ehdotetut unionin säädökset sisältävät säännöksiä, jotka vaikuttavat Euroopan keskuspankkijärjestelmän tiettyihin tehtäviin. Tästä syystä EKP:n neuvosto on antanut tämän lausunnon Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.

1. Ehdotettujen unionin säädösten tarkoitus ja sisältö**1.1 Ehdotettu direktiivi**

Ehdotetun direktiivin avulla pyritään päivittämään ja tarkistamaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevaa Euroopan unionin järjestelmää ja ottamaan huomioon voimassa oleviin kansainvälisiin normeihin hiljattain tehtyt tarkistukset. Näitä normeja ovat esimerkiksi rahanpesuvastaisen toimintaryhmän (FATF) helmikuussa 2012 hyväksymät suositukset⁽³⁾ sekä monet Euroopan komission kertomukset ja arviot, jotka koskevat rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin

⁽¹⁾ COM(2013) 45 final.

⁽²⁾ COM(2013) 44 final.

⁽³⁾ International Standards on Combating Money Laundering and the Financing of Terrorism & Proliferation — FATF:n suositukset, Pariisi 16 päivänä helmikuuta 2012, saatavissa FATF:n verkkosivustolta osoitteessa <http://www.fatf-gafi.org>

rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY soveltamista⁽¹⁾. Kun ehdotettu direktiivi hyväksytään, sillä kumotaan ja korvataan direktiivi 2005/60/EY sekä direktiivin 2005/60/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä 1 päivänä elokuuta 2006 annettu komission direktiivi 2006/70/EY⁽²⁾.

Ehdotetussa direktiivissä esitetään aiempaa selvemmin riskiin perustuva lähestymistapa⁽³⁾ rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi. Siinä tiukennetaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta⁽⁴⁾ koskevia vaatimuksia siten, että tiettyjä asiakas- ja liiketoimintatyyppiä⁽⁵⁾ ei enää vapauteta yksinkertaistetuista asiakkaan tuntemisvaatimuksista, ja siten, että ilmoitusvelvollisten⁽⁶⁾ on vastedes arvioitava riskin taso, ennen kuin ne päättävät asiakkaan tuntemisvelvollisuuden mukaisista toimista. Lisäksi Euroopan valvontaviranomaiset⁽⁷⁾ velvoitetaan laatimaan yhteinen lausunto sisämarkkinoihin vaikuttavista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä kahden vuoden kuluessa ehdotetun direktiivin voimaantulosta, ja jäsenvaltiot velvoitetaan suorittamaan kansallisia riskinarvioita ja pitämään ne ajan tasalla, jotta voitaisiin tunnistaa alat, joilla tehostettu asiakkaan tuntemisvelvollisuus⁽⁸⁾ on tarpeen. Ehdotetussa direktiivissä laajennetaan myös unionin rahanpesuvastaisen järjestelmän soveltamisalaa erityisesti alentamalla järjestelmän soveltamisen kynnyks-arvoja arvokkaiden tavaroiden myyjien tapauksessa 15 000 EUR 7 500 EUR, kun kyseessä on käteismaksu.

Ehdotetussa direktiivissä tiukennetaan poliittisesti vaikutusvaltaisiin henkilöihin⁽⁹⁾ sovellettavan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta erityisesti siten, että tehostettua asiakkaan tuntemisvelvollisuutta⁽¹⁰⁾ on sovellettava tällaisiin henkilöihin, heidän perheenjäseniinsä ja läheisiin yhtiökumppaneihinsa. Poliittisesti vaikutusvaltaisiin henkilöihin eivät kuulu ainoastaan ulkomaiset vaan myös kotimaiset merkittävässä julkisissa tehtävissä toimivat henkilöt⁽¹¹⁾.

Ehdotetussa direktiivissä säädetään aiempaa tiukemmista ja paremmin määritellyistä säännöistä ja menetelmistä yhteisöjen ja muiden oikeussubjektien ja huolto-omaisuuksien (trusts) todellisten omistajien ja edunsaajien tunnistamiseksi⁽¹²⁾, vaikka todellisen omistajan ja edunsaajan määritelmä pysyy muuttumattomana. Lisäksi yhteisöjen ja muiden oikeussubjektien ja huolto-omaisuuksien (trusts) on säilytettävä todellisten omistajien ja edunsaajien henkilöllisyyttä koskevat tiedot. Ehdotetussa direktiivissä säädetään myös muutoksista, jotka liittyvät asiakkaan tuntemisvelvollisuutta ja liiketoimia koskevien tietojen säilyttämisvaatimukseen sekä ilmoitusvelvollisten sisäisiin toimintaperiaatteisiin ja menettelyihin. Näiden muutosten avulla pyritään saavuttamaan tasapaino rahanpesun ja terrorismin rahoituksen määrätietoisien valvonnan sekä tietosuojalainsäädännön periaatteiden noudattamisen ja rekisteröityjen oikeuksien kunnioittamisen välillä.

Ehdotetussa direktiivissä vahvistetaan myös jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä. Kyseisten selvittelykeskusten tehtävänä on toimia kansallisena keskuksena, joka vastaanottaa, analysoi ja jakaa toimivaltaisille viranomaisille ilmoituksia rahanpesuepäilyistä tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä.

(1) EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä 'poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön' määritelmän sekä yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä sekä satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti harjoitetun rahoitustoiminnan perusteella myönnettyjä poikkeuksia koskevien teknisten perusteiden osalta 1 päivänä elokuuta 2006 annettu komission direktiivi 2006/70/EY (EUVL L 214, 4.8.2006, s. 29).

(3) Ehdotetussa direktiivissä ilmoitusvelvolliset velvoitetaan muun muassa soveltamaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, säilyttämään tietoja, tekemään sisäisiä tarkastuksia ja ilmoittamaan epäilyttävistä liiketoimista, jotka liittyvät rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen.

(4) Ks. ehdotetun direktiivin II luku, 1 ja 2 jakso, 9–15 artikla.

(5) Esimerkiksi asiakkaat, joiden liiketoiminta on säänneltyä, kuten Euroopan unioniin sijoittautuneet luotto- ja rahoituslaitokset sekä säännellyillä arvopaperimarkkinoilla julkisesti noteeratut yhtiöt.

(6) Ks. ehdotetun direktiivin 2 artiklan 1 kohta, jossa luetaan ne "ilmoitusvelvolliset", joihin ehdotettua direktiiviä sovelletaan ja joita ovat erityisesti direktiivissä tarkemmin määritellyt luottolaitokset ja finanssilaitokset.

(7) Euroopan valvontaviranomaisia ovat Euroopan pankkiviranomainen (EPV), Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (ELEV) ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV).

(8) Ks. ehdotetun direktiivin 16–23 artikla.

(9) Ks. määritelmät 3 artiklan 7 kohdassa ja tällaisia henkilöitä koskevat velvoitteet, joista säädetään ehdotetun direktiivin 11 artiklassa sekä 18–22 artiklassa.

(10) Ks. ehdotetun direktiivin 16–23 artikla.

(11) Ks. ehdotetun direktiivin 3 artiklan 7 kohdan b alakohta. Tässä yhteydessä 'kotimaisella poliittisesti vaikutusvaltaisella henkilöllä' tarkoitetaan henkilöä, joka toimii unionin jäsenvaltion antamissa merkittävässä julkisissa tehtävissä ja 'ulkomaisella poliittisesti vaikutusvaltaisella henkilöllä' henkilöä, joka toimii kolmannen maan antamissa vastaavissa tehtävissä.

(12) Ks. ehdotetun direktiivin 3 artiklan 5 kohta sekä 29 ja 30 artikla.

Ehdotetussa direktiivissä korostetaan säännösten täytäntöönpanoa ja seuraamuksia aiempia direktiivejä voimakkaammin. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset voidaan saattaa vastuuseen rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevien sääntöjen rikkomisesta ja että toimivaltaiset viranomaiset voivat ryhtyä asianmukaisesti toimenpiteisiin ja määrätä kyseisistä rikkomisista hallinnollisia seuraamuksia. Sovellettavien hallinnollisten seuraamusten tyypeistä säädetään ehdotetussa direktiivissä.

1.2 Ehdotettu asetus

Ehdotettu asetus liittyy läheisesti ehdotetun direktiivin tavoitteiden saavuttamiseen. On olennaisen tärkeää, että finanssilaitokset toimittavat riittävät, täsmälliset ja ajan tasalla olevat tiedot varainsiirroista, joita ne suorittavat asiakkaidensa puolesta, jotta toimivaltaiset viranomaiset pystyvät tehokkaasti torjumaan rahanpesua ja terrorismin rahoitusta.

Ehdotetulla asetuksella ⁽¹⁾ pyritään muuttuvien kansainvälisten normien valossa ⁽²⁾ tiukentamaan rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevia, varainsiirtoon liittyviä voimassa olevia oikeudellisia velvoitteita sekä maksupalveluja tarjoavia tahoja koskevia velvoitteita. Asetuksella pyritään erityisesti lisäämään maksujen jäljitettävyyttä velvoittamalla maksupalveluntarjoajat varmistamaan, että varainsiirtoihin liitetään myös tiedot maksunsaajasta toimivaltaisista viranomaisista varten. Tätä tarkoitusta varten maksupalveluntarjoajien on tarkistettava Euroopan unionin ulkopuolelta saapuvien yli 1 000 EUR suuruisien maksujen saajan henkilöllisyys ⁽³⁾. Asetuksessa maksupalveluntarjoajat veloitetaan ottamaan käyttöön riskiperusteiset menettelyt, joiden avulla arvioidaan, milloin varainsiirto on toteutettava, evättävä tai keskeytettävä, sekä säilyttämään makсутiedot viiden vuoden ajan. Ehdotetussa asetuksessa selvennetään myös, että vaatimukset koskevat luotto- tai maksukortteja, matkapuhelimia ja muita digitaalisia laitteita, jos niitä käytetään varainsiirtoon.

2. Yleiset huomautukset

EKP panee tyytyväisenä merkille ehdotetun unionin säädökset. EKP tukee voimakkaasti sellaista unionin järjestelmää, jonka avulla varmistetaan, että jäsenvaltioissa ja Euroopan unionissa toimivilla laitoksilla on tehokkaat välineet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi; erityisesti on estettävä se, etteivät rahanpesijat ja terrorismin rahoittajat ja heidän rikoskumppaninsa käytä rahoitusjärjestelmää väärin. EKP katsoo, että ehdotetuilla unionin säädöksillä puututaan oikein ja tehokkaasti tämänhetkessä unionin järjestelmässä todettuihin heikkouksiin ja uudistetaan sitä, jotta voitaisiin ottaa huomioon rahanpesusta ja terrorismin rahoituksesta unionille ja sen rahoitusjärjestelmälle aiheutuvat tunnistetut uhat sekä kyseisten uhkien käsittelyä koskevat muuttuvat kansainväliset normit. EKP katsoo myös, että ehdotetuilla unionin säädöksillä selkeytetään ja yhdenmukaistetaan jäsenvaltioissa sovellettavia sääntöjä, jotka koskevat keskeisiä asioita, esimerkiksi asiakkaan tuntemisvelvollisuutta ja todellista omistajaa ja edunsaajaa.

3. Erityiset huomautukset

3.1 EKP toteaa ehdotetusta direktiivistä, että sen oikeusperusta on perustamissopimuksen 114 artikla ja että ehdotuksessa pyritään sen mukaisesti lähentämään kyseisiä kansallisia säännöksiä toisiinsa ja minimoimaan niiden välisiä epä johdonmukaisuuksia eri puolilla unionia. Jäsenvaltiot voivat velvoitteidensa täyttämiseksi päättää soveltaa ehdotetussa direktiivissä asetettuja kynnysarvoja alempia kynnysarvoja tai ryhtyä jopa tiukempiin toimenpiteisiin ⁽⁴⁾. Kun esimerkiksi on kyse arvokkaiden tavaroiden myyjien ja yksityishenkilöiden välisestä liiketoiminnasta, jonka arvo on vähintään 7 500 EUR ⁽⁵⁾, ehdotetun direktiivin 5 artiklassa annettaisiin jäsenvaltioille mahdollisuus soveltaa tiukempia toimenpiteitä kuin ne, joiden mukaan myyjää vaaditaan toimimaan pelkästään asiakkaan tuntemisvelvollisuuden mukaisesti ja täyttämään ilmoitus- ja muut asiaan liittyvät ehdotetun direktiivin velvoitteet. Kaikkia tällaisia toimenpiteitä olisi arvioitava huolellisesti suhteessa odotettavissa oleviin yleisiin etuihin.

⁽¹⁾ Ehdotetulla asetuksella kumotaan maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana 15 päivänä marraskuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1781/2006 (EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Pääasiassa FATF:n suositus 16 rajatylittävien sähköisten rahalahetysten avoimuuden lisäämisestä.

⁽³⁾ Ks. ehdotetun asetuksen 7 artikla.

⁽⁴⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 5 artikla, jossa säädetään, että jäsenvaltiot voivat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi antaa tai pitää voimassa ankarampia säännöksiä tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

⁽⁵⁾ Ks. ehdotetun direktiivin 10 artiklan c alakohta.

- 3.2 EKP panee merkille ehdotetun asetuksen 2 artiklan 5 kohdassa esitetyn 'maksupalveluntarjoajan' määritelmän rinnalla sen, että ehdotetun asetuksen johdanto-osan 8 kappaleen ja ehdotetun direktiivin johdanto-osan 35 kappaleen mukaisesti unionin lainsäätäjien tarkoituksena ei ole sisällyttää asetuksen soveltamisalaan henkilöitä, "jotka antavat luotto- tai finanssilaitosten käyttöön ainoastaan viestipalvelun tai jonkin muun tukipalvelun varojen siirtämistä varten tai selvitys- ja maksunsiirtojärjestelmän", kuten EKP:n hallinnoiman TARGET2-järjestelmän kaltaisen järjestelmän. EKP tukee tätä lähestymistapaa ja korostaa, että on tärkeää säilyttää tämä poikkeus, jotta varmistettaisiin Euroopan unionin maksujärjestelmien kitkaton toiminta jatkossakin. Jos vaatimusta sovellettaisiin selvitys- ja toimitusjärjestelmien tarjoajiin, seurauksena voisi olla huomattavia vaikeuksia ja viivästyksiä pankkien ja muiden maksupalveluja tarjoavien yhteisöjen välisten maksujen käsittelyssä. Tällä puolestaan saattaisi olla vakavia vaikutuksia pankkien likviditeettisuunnitteluun ja viime kädessä rahoitusmarkkinoiden sujuvaan toimintaan. Tästä syystä ja oikeusvarmuuden ja avoimuuden varmistamiseksi EKP suosittelee, että kyseisestä poikkeuksesta säädettäisiin ehdotettujen unionin säädösten artiklaosassa johdanto-osan kappaleiden sijaan. Olisi myös pohdittava tarkoin, pitäisikö tätä suositusta noudattaa myös muissa vastaavissa unionin säädöksissä, joissa on tämäntyyppisen poikkeuksen osalta käytetty samaa lähestymistapaa ja laadinta-periaatetta ⁽¹⁾.
- 3.3 EKP panee edelleen merkille, että monet ehdotetun asetuksen 2 artiklassa määritellyt käsitteet on määritelty myös muissa, ehdotettuun asetukseen läheisesti liittyvissä unionin säädöksissä. Esimerkkeinä mainittakoon maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13 päivänä marraskuuta 2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY ⁽²⁾ (jäljempänä 'maksupalveludirektiivi'), rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 924/2009 ⁽³⁾ ja euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 260/2012 ⁽⁴⁾. Koska vakiintuneiden määritelmien käyttö parantaisi unionin säädösten yhdenmukaisuutta ja lisäisi niiden yleistä ymmärrettävyyttä, EKP ehdottaa, että ehdotetun asetuksen 2 artiklaa muutetaan soveltuvin osin seuraavasti:
- "maksajan" ja "maksunsaajan" määritelmät olisi yhdenmukaistettava maksupalveludirektiivin määritelmien kanssa;
 - 'maksupalveluntarjoaja' on maksupalveludirektiivissä vakiinnutettu käsite, ja se rajoittuu kuuteen kyseisten palvelujen tarjoajien ryhmään, jotka on lueteltu maksupalveludirektiivissä; sen vuoksi ehdotetussa asetuksessa olisi tämän käsitteen määritelmässä viitattava maksupalveludirektiiviin;
 - "kahden henkilön välinen" varainsiirto olisi määriteltävä selvemmin kahden sellaisen luonnollisen henkilön väliseksi liiketoimeksi, jotka toimivat yksityisesti elinkeino- tai ammattitoimintansa ulkopuolella.

Tämä lausunto julkaistaan EKP:n verkkosivustolla.

Tehty Frankfurt am Mainissa 17 päivänä toukokuuta 2013.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Ks. Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23 päivänä maaliskuuta 2012 annettu neuvoston asetusta (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, 24.3.2012, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11.

⁽⁴⁾ EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22.

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

11. kesäkuuta 2013

(2013/C 166/03)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,3273	AUD	Australian dollaria	1,4206
JPY	Japanin jeniä	128,60	CAD	Kanadan dollaria	1,3594
DKK	Tanskan kruunua	7,4575	HKD	Hongkongin dollaria	10,3057
GBP	Englannin punttaa	0,85390	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,7080
SEK	Ruotsin kruunua	8,7454	SGD	Singaporen dollaria	1,6723
CHF	Sveitsin frangia	1,2305	KRW	Etelä-Korean wonia	1 503,51
ISK	Islannin kruunua		ZAR	Etelä-Afrikan randia	13,6365
NOK	Norjan kruunua	7,6860	CNY	Kiinan juan renminbiä	8,1410
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK	Kroatian kunaa	7,4988
CZK	Tšekin korunaa	25,613	IDR	Indonesian rupiaa	13 038,61
HUF	Unkarin forinttia	299,71	MYR	Malesian ringgitiä	4,1883
LTL	Liettuan litiä	3,4528	PHP	Filippiinien pesoa	57,209
LVL	Latvian latia	0,7020	RUB	Venäjän ruplaa	43,1010
PLN	Puolan zlotya	4,2789	THB	Thaimaan bahtia	41,133
RON	Romanian leuta	4,5113	BRL	Brasilian realia	2,8642
TRY	Turkin liiraa	2,5172	MXN	Meksikon pesoa	17,2549
			INR	Intian rupiaa	77,5210

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

V

(Ilmoitukset)

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä

(Asia COMP/M.6951 – Bain Capital/FTE)

Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2013/C 166/04)

1. Komissio vastaanotti 5 päivänä kesäkuuta 2013 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla Bain Capital Europe Fund III, L.P, joka on yhdysvaltalaisen yrityksen Bain Capital Investors, LLC (Bain Capital) osa, hankkii sulautuma-asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua yksinomaisen määräysvallan saksalaisessa yrityksessä FTE Verwaltungs GmbH (FTE) ostamalla osakkeita.
2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:
 - Bain Capital: pääomasijoitusyhtiö, joka toimii maailmanlaajuisesti useimmilla toimialoilla, kuten tietotekniikka, terveydenhuolto, vähittäistuotteet ja kulutustavarat, viestintä, kemikaalit, rahoitusala sekä tehdateollisuus,
 - FTE: teollisuusyritys, joka kehittää, tuottaa ja myy maailmanlaajuisesti erityisesti hydraulisia kytkin- ja jarrujärjestelmiä ja niiden osia.
3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua EY:n sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin. Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston EY:n sulautuma-asetuksen ⁽²⁾ nojalla.
4. Komissio pyytää kolmansiä osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301), sähköpostitse osoitteeseen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu tai postitse viitteellä COMP/M.6951 – Bain Capital/FTE seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("EY:n sulautuma-asetus").

⁽²⁾ EUVL C 56, 5.3.2005, s. 32 ("tiedonanto yksinkertaistetusta menettelystä").

MUUT SÄÄDÖKSET

EUROOPAN KOMISSIO

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hakemuksen julkaiseminen

(2013/C 166/05)

Tämä julkaiseminen antaa oikeuden vastustaa hakemusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽¹⁾ 51 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

YHTENÄINEN ASIAKIRJA

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annettu ⁽²⁾

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 510/2006

”STAKLIŠKĖS”

EY-N:o: LT-PGI-0005-0819-27.07.2010

SMM (X) SAN ()

1. Nimi

”StakliškĖs”

2. Jäsenvaltio tai kolmas maa

Liettua

3. Maataloustuotteen tai elintarvikkeen kuvaus

3.1 Tuotelaji

Luokka 1.8 Muut perussopimuksen liitteeseen I kuuluvat tuotteet (mausteet jne.)

3.2 Kuvaus 1 kohdassa nimetystä tuotteesta

StakliškĖs-hunajasima on vaalean meripihkanvärinen alkoholijuoma, joka on valmistettu perinteisellä tavalla hunajavierteen luonnollisen käymisen sekä lisättyjen kasviperaisten aineiden (humala, lehmuksenkukka, katajanmarja) avulla. Hunajan sekä yrttien ja mausteiden koostumus antaa juomalle sille ominaisen voimakkaan hunajaisen, kevyesti hapanimelän maun ja terävän aromin. Siman sisältämä etyylialkoholi on syntynyt yksinomaan luonnollisen käymisen kautta. Juoman valmistukseen ei ole käytetty lainkaan sokeria, muita makeutusaineita, väri-, aromi- tai säilöntäaineita, eikä sen alkoholipitoisuutta ole säännelty lisäämällä etyylialkoholia.

StakliškĖs-hunajasimalla on seuraavat fysikaalis-kemialliset ominaisuudet:

— etyylialkoholipitoisuus 12 ± 1 til.%,

— sokeripitoisuus 160 ± 8 g/dm³,

— happopitoisuus sitruunahappona ilmaisuna $7 \pm 0,5$ g/dm³,

— kuiva-aineen kokonaispitoisuus 180 ± 8 g/dm³,

⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12. Korvattu asetuksella (EU) N:o 1151/2012.

- haihtuvien happojen pitoisuus etikkahappona ilmaistuna enintään 1,5 g/dm³,
- rautapitoisuus enintään 10 mg/dm³,
- sulfiitin ja rikkidioksidin kokonaispitoisuus enintään 200 mg/dm³.

3.3 Raaka-aineet (ainoastaan jalostetut tuotteet)

Raaka-aineet:

- vesi;
- luonnonhunaja, joka täyttää seuraavat vaatimukset:
 - pelkistävien sokerien pitoisuus (fruktoosit ja glukoosit yhdessä) vähintään 60 g/100 g,
 - sakkaroosipitoisuus enintään 5 g/100 g,
 - vesipitoisuus enintään 20 %,
 - diastaasiaktiivisuus (Schade-asteikolla) vähintään 8;
- vierteen pohjahiivapitoisuus enintään 5 %;
- yrtit/mausteet (3,5 g/l):
 - humala,
 - lehmuksenkukka,
 - katajanmarja.

Stakliškės-hunajasima valmistetaan sekoittamalla samassa suhteessa (painon mukaan) hunajaa ja vettä (1 osa hunajaa ja 1 osa vettä).

3.4 Rehu (ainoastaan eläinperäiset tuotteet)

—

3.5 Erityiset tuotantovaiheet, joiden on tapahduttava yksilöidyllä maantieteellisellä alueella

- I Hunajan liuottaminen, nestemäisen hunajan dekantointi, vaahdon ja epäpuhtauksien poistaminen.
- II Humalan ja muiden yrttien/mausteiden keittäminen, keitteen jäädyttäminen, suodattaminen ja annostelu.
- III Nestemäisen hunajan, tarvittavan vesimäärän ja keitteen pumppaaminen pastörintikattilaan; hunajavierteen pastörinti.
- IV Hunajavierteen pumppaaminen ja jäädyttäminen.
- V Käyminen.
- VI Selkeytys.
- VII Hunajasiman kypsytytys vähintään 9 kuukauden ajan.
- VIII Hunajasiman suodattaminen ja pullottaminen.

3.6 Viipalointia, raastamista, pakkaamista jne. koskevat erityiset säännöt

Stakliškės-hunajasima on pullotettava lasista, keramiikasta tai muusta materiaalista valmistettuihin eri muotoisiin ja vetoisuudeltaan eri kokoiisiin matkamuistoksi soveltuviin pulloihin tai astioihin välittömästi kypsytyksen ja suodattamisen jälkeen, koska kosketus ilman kanssa kuljetuksen tai välivarastoinnin aikana saattaa aiheuttaa hapettumisriskin, joka muuttaisi tuotteen aistinvaraisia erityisominaisuuksia. Lisäksi kosketus ilman kanssa mahdollistaisi altistumisen etikkahappobakteereille ja muille mikro-organismeille, mikä johtaisi tuotteelle haitalliseen käymiseen.

3.7 Merkintöjä koskevat erityiset säännöt

—

4. Maantieteellisen alueen tarkka rajaus

Maantieteellinen alue käsittää Stakliškėsin kuntaliiton.

5. Yhteys maantieteelliseen alueeseen

5.1 Maantieteellisen alueen erityisyys

Maantieteellinen nimitys ”Stakliškės” vastaa kaupunkia, jossa hunajasima valmistetaan. Kaupunki sijaitsee kukkuloiden ja metsien ympäröimässä syvänteessä. Sijainti soveltuu erinomaisesti mehiläishoitoon ja muiden hunajasiman valmistukseen tarvittavien raaka-aineiden tuotantoon, koska 60 % alueesta on maatalousmaata ja 23 % metsää; 17 % alueesta on vesistöjä tai muussa käytössä.

Historialliset tekijät

Stakliškės kaupunki mainitaan ensimmäisen kerran vuonna 1375 Saksalaisen ritarikunnan aikakirjoissa, ja sen nimi on johdettu sanasta ”Stokielyšek”. Historian mukaan linnan herrat olisivat metsätysretkellä kiistelleet siitä, kuka pystyisi juomaan sata lasillista hunajasimaa. Yksi heistä onnistui tässä ja huusi hämmentyneenä ”Stokielyšek” (sata lasillista), minkä vuoksi paikkaa alettiin kutsua nimellä ”Stokielyček/Stakliškės”.

Varhaisin yksittäinen kirjallinen tieto hunajasiman kulutuksesta Baltiassa on peräisin Wulfstanin matkakertomuksesta noin vuodelta 890. Tämä matkusteleva kauppias kierteli pitkin Itämeren rannikkoa ja havaitsi, että alueella tuotettiin runsaasti hunajaa, jota käytettiin juoman valmistukseen. Kuninkaat ja aatelisto joivat tammanmaitoa, kun taas köyhä kansa ja maaorjat joivat simaa. Aestilaiset eivät panneet olutta, koska simaa oli saatavilla runsaasti. Saksalaisen ritarikunnan kronikoitsija Peter von Dusburg kirjoitti 1300-luvun alussa, että liettualaisten esi-isät joivat vettä, simaksi kutsuttua hunajaviiniä ja tammanmaitoa, mutta vasta sen jälkeen kun ne oli siunattu.

Simasta kehittyi eräällä tavalla legendaarinen juoma, joka yritettiin elvyttää 1900-luvun alussa. Mutta vasta toisen maailmansodan jälkeen Stakliškės hunajatehtaan insinööri Aleksandras Sinkevičius ryhtyi kehittämään uudelleen perinteisesti (1400–1700-luvuilla) luonnonhunajasta sekä erilaisista yrteistä ja mausteista valmistetun hunajasiman reseptiä ja käynnistämään perinteisen luonnollisen ja alkoholittoman siman tuotantoa. Tuohon aikaan sitä ei enää valmistettu Liettuassa eikä sen naapurimaissa.

Sen ajan yhteiskunnallisessa tilanteessa Aleksandras Sinkevičius joutui kokemaan paljon vaikeuksia ennen kuin hän sai vuonna 1957 luvan valmistaa simaa. Syyskuun 8. päivänä 1958 ensimmäinen 700 litran erä siman hunajavierrettä poreili Stakliškės panimon vanhassa pannuhuoneessa. Silloin käynnistyi Stakliškės-hunajasiman teollinen tuotanto. Mutta kuten Aivaras Ragauskas kirjoitti teoksessaan *Aleksandras Sinkevičius (1908–1989). Trečdalis gyvenimo paskirto lietuviškam midui* (Vilnius, 2008) (Aleksandras Sinkevičius (1908–1989). Kolmannes elämästä liettualaisen siman puolesta (Vilna, 2008)), ”(...) tuotannon suunnittelu oli vaikeaa. Esimerkiksi vuonna 1964 tuotantosuunnitelma toteutui ainoastaan 91-prosenttisesti. Ilman laboratoriotta ja perustuotantokantaa oli vaikeaa pitää tuotannon laatu tasaisena etenkin tilanteessa, jossa vain harvoilla oli selkeä käsitys asiasta”. Siksi hunajasiman tuotannossa koettiin raskaita tappioita vuonna 1963. Vasta 12. tammikuuta 1967 Aleksandras Sinkevičius saattoi reseptin, yrttien ja mausteiden sekä tuotantomenetelmän pitkällisen mukauttamisprosessin jälkeen ilmoittaa viskaali Viktoras Galinaitisille ja muille virkamiehille kirjeessään nro 24 LTSR (Stakliškės-hunajasiman tuotantoarkistot) seuraavaa: ”Äärimmäisen alkeellisissa olosuhteissa olen onnistunut valmistamaan tuotteita, joita ei voida valmistaa kovin koneistetuissa laitoksissa, minkä vuoksi ne ovatkin niin laadukkaita”.

Ensimmäinen tekninen käsikirja hunajasiman valmistuksesta laadittiin 18. tammikuuta 1967, ja siinä kuvailtiin raaka-aineet ja koko tuotantoprosessi, ja seuraavana vuonna valmistui eritelmä, jota Stakliškės-hunajasiman tuotannossa noudatetaan edelleen.

Stakliškės-hunajasiman maineen vahvistaa sen jatkuvasti kasvanut kysyntä; vuonna 1977 tuotettiin 60 000 litraa, vuonna 1978 jo 80 000 litraa. Vuonna 1989 ensimmäiset erät vietiin Isoon-Britanniaan ja Yhdysvaltoihin, ja nykyisin simaa viedään myös Puolaan, Belgiaan, Latviaan, Kiinaan, Israeliin jne.

Nykyisin Stakliškės-hunajasiman perinteinen tuotantomenetelmä ja maantieteellisen alueen tuottajien sukupolvelta toiselle siirtynyt ammattitaito takaavat hitaasti kypsyvän juoman aitouden, hienostuneen maun ja aromin. Osoituksena tästä Liettuan ruokakulttuuriperinnesäätiö myönsi sille vuonna 2002 aidon perinnetuotteen aseman, jolla vahvistetaan, että tuote on valmistettu perinteisistä ainesosista

perinteisten menetelmien mukaan. Lisäksi Liettuan maatalousministeriö sertifioi vuonna 2010 Stakliškės-hunajasiman kansalliseen kulttuuriperintöön kuuluvana tuotteena osoituksena siitä, että se on perinteisten, vanhojen ja aitojen menetelmien mukaan valmistettu koostumukseltaan ja ominaisuuksiltaan perinteinen tuote.

5.2 Tuotteen erityisyys

Stakliškės-hunajasiman voimakkaan hunajainen, kevyen hapanimelä maku ja terävä aromi johtuvat sokerin ja happojen tasapainoisesta suhteesta sekä perinteisestä tuotantomenetelmästä eli pitkään (jopa 90 päivää) jatkuvasta luonnollisesta käymisestä, pitkästä kypsytysajasta (vähintään 9 kuukautta) ja perinteisestä valmistusohjeesta, jonka mukaan sima valmistetaan yksinomaan luonnonhunajasta, yrtteistä ja mausteista (humala, lehmuksenkukka ja katajanmarja). Stakliškės erottuu naapurimaissa tuotetuista hunajasimatyypeistä sen ansiosta, että sen etanolipitoisuus on saatu yksinomaan luonnollisen käymisen avulla eikä sitä ole säännelty lisäämällä etyylialkoholia, sekä siksi, että hunajaa ei saa korvata sokerilla, makeutusaineilla tai hunajatisleellä.

Tuotteen erityisyys ja maine ilmenevät UAB RAIT -markkinatutkimuslaitoksen vuonna 2007 tekemästä tutkimuksesta, jonka mukaan Stakliškės erottuu muista samantyyppisistä juomista korkean laatunsa (70 % vastaajista), hyvän makunsa (59 % vastaajista) ja erittäin miellyttävän arominsa (51 % vastaajista) ansiosta. Muita juomaa koskevia yleisiä luonnehdintoja ovat voimakas maku (39 % vastaajista), houkutteleva pakkaus (36 % vastaajista), ikääntyneemmän kuluttajaryhmän suosima tuote (36 % vastaajista) ja korkea hinta (40 % vastaajista).

5.3 Syy-seuraussuhde, joka yhdistää maantieteellisen alueen seuraaviin: tuotteen laatu tai ominaisuudet (kun kyseessä SAN) tai tuotteen erityislaatu, maine tai muut ominaisuudet (kun kyseessä SMM)

Suojattu maantieteellinen merkintä ”Stakliškės” perustuu 5.2 kohdassa luetellut ominaisuudet omaavan tuotteen historiaan sekä toimijoiden perinteiseen taitoon säilyttää tuotannon erityispiirteet ja tuotteen maine.

Stakliškės-hunajasiman maine perustuu sen perinteiseen luonteeseen. Vuonna 1969 julkaistussa teoksessa *Lietuviškas midus* (Kaunas, 1969) (Liettualainen hunajasima) Stakliškės kuvaillaan ”tavallaan erityiseksi kansallisjuomaksi, jota oli valmistettu jo ammoin. Se on mieto, hieman hapan mutta erittäin aromikas ja hienostunut vitamiinipitoinen alkoholijuoma, joka on saanut nimensä sen kaupungin mukaan, jonne Liettuan hunajasiman tuotanto on keskittynyt. Lasiin kaadettuna vaalean meripihkanvärisestä juomasta huokuu kukkivan niityn aromi”.

Stakliškės-hunajasiman maineesta todistavat sille kansainvälisessä AgroBalt’98-maatalousnäyttelyssä myönnetty kultamitali ja kunniakirja, jolla se palkittiin Liettuan maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden sääntelyviraston vuonna 2004 järjestämässä liettualaisten elintarvikkeiden ja juomien Degustalit-maistelutilaisuudessa parhaana juomana.

Stakliškės-hunajasiman arvostuksesta ja suosioista kertovat alueellisessa ja kansallisessa lehdistössä säännöllisesti julkaistut artikkelit sekä maininnat erilaisissa julkaisuissa ja internetissä: Stakliškių midus (Mūsų sodai, 1964, N:o 5); Kur Stakliškių auksas ir sidabras (Švyturys, 1968, N:o 24); Stakliškių midus (Laisvė, 25. marraskuuta 1983); Metai, kaip lietuviškas midus (Kooperatininkas, 1988, N:o 9); Stakliškės (Šiaurės Atėnai, 2003, N:o 646); AgroBalt: pirmoji lietuviškų maisto produktų ir gėrimų degustacija (Ela, 9. kesäkuuta 2004); Ida Basar Europos Parlamente išlaikė pirmąjį lietuviškų vaišių egzaminą (menu. lt, 11. lokakuuta 2004); Lietuviškas midus degtinės gaminti nesirengia (BNS, 14. huhtikuuta 2006).

Liettualaiset yhdistävät Stakliškės-in kaupungin nimenomaan tähän juomaan. Stakliškės-hunajasimalla oli oma osuutensa liettualaisen identiteetin säilymiselle neuvostoaikana, ja nykyisin se on Liettuan erinomainen edustaja ulkomailla. Valittaessa matkamuistoa tai lahjaa, joka parhaiten edustaa Liettuaa, Stakliškės on useimmiten valittujen joukossa yhdessä meripihkan ja šakotis-leivonnaisen kanssa. UAB Lietuviškas midus on vuodesta 2011 lähtien järjestänyt opastettuja kierroksia, joiden aikana osallistujilla on tilaisuus tutustua hunajasiman ikivanhaan valmistusmenetelmään, maistaa tätä juomaa ja vertailla

sitä muihin juomiin. Stakliškės on selvästi suosituin sekä makunsa että käyntikohteeseen helposti yhdistettävissä olevan nimensä perusteella. Vuonna 2011 kävijöitä oli 1 040 ja vuonna 2012 noin 1 800, mikä kertoo osaltaan Stakliškės-hunajasiman maineesta.

Eritelmän julkaisutiedot

(Asetuksen (EY) N:o 510/2006 ⁽³⁾ 5 artiklan 7 kohta)

http://www.zum.lt/l.php?tmpl_into=middle&tmpl_id=2702

⁽³⁾ Katso alaviite 2.

TILAUSHINNAT 2013 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 420 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	910 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI